

[Ministeren for Grønland.]

prøve, at den aflægges af de fleste elever på statens søfartsskole. I visse tilfælde er det endog sket, at kutterførere har sejlet, uden at de havde duelighedsprøve, og uden at der af den grund er sket dem noget ondt. Så man kan vist ikke sige, at den administrative praksis har bidraget til, at der har fundet oplægninger sted. Det ville man næppe kunne sige, selv om det havde været tilfældet, at kuttere var oplagt. Men det er da rigtigt at rejse spørgsmålet, for selv om fartøjerne skal deltage i fiskeriet, så er det vigtigt, at fiskere, der ikke har duelighedsprøven, sørger for, at de får prøverne i orden, hvis de selv vil føre kutterne.

Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Rosing mener, at erhvervsstøtteudvalget og den kgl. grønlandske handel skulle have fået en fisker til at købe et fartøj, der var større end det, han ønskede. I den anledning kan jeg sige, at dette er ikke tilfældet. Denne fisker blev før bestillingen underrettet om, at KGH ikke havde tegninger til en 20 tons kutter med lige stævn, som han og flere andre fiskere havde ønsket. Han blev endvidere oplyst om, at KGH havde ladet udarbejde tegninger til en 28 tons kutter med lige stævn, og man bad ham meddele, om han var interesseret i denne. Da han underskrev lånetilsagnet om en 28 tons kutter, og da han ikke protesterede, heller ikke ved modtagelsen af kutteren, måtte man gå ud fra, at han var interesseret i denne størrelse.

Man kan vist sammenfattende sige, at vi med det spørgsmål, hr. Rosing har rejst, berører problemet om omfanget af de, man kan vist sige ekstraordinære servicefunktioner over for borgerne, som staten udøver i Grønland. Det er jo ikke normalt i Danmark eller andre lande, at en låneinstitution gør det til en betingelse for långivningen, at ansøgerne opfylder betingelser indeholdt i den almindelige lovgivning, i dette tilfælde forudsætningerne for at føre et skib. En bank stiller jo f. eks. ikke krav om, at en vogmand selv skal have kørekort. Det er

på grund af sådanne betragtninger, at erhvervsstøtteudvalget ikke tidligere har stillet som betingelse for erhvervsstøttelån, at ansøgeren havde de fornødne søfartspapirer. Men når man ser på forholdene, som de efterhånden har udviklet sig, tror jeg alligevel, at erhvervsstøtteudvalget måske har set rigtigt ved i vinter at bestemme, at udvalget for fremtiden for større fartøjers vedkommende vil stille betingelser, stærkere betingelser, for långivningen i denne retning.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der netop for tiden foregår drøftelser mellem handelsministeriet og ministeriet for Grønland om kravene for føring af skib ved Grønland, og at skoledirektionen i Grønland er ved at undersøge, om de grønlandske fiskere har tilstrækkelig gode muligheder for at erlive de nødvendige forudsætninger for at aflægge de forskellige eksaminer og duelighedsprøver.

Rosing: Som sagt har jeg rettet mig efter den nævnte rapport, og det er meget beklægeligt, at Danmarks befolkning skulle desorienteres af denne rapport. Og jeg tror ikke meget på, hvad ministeren har givet af oplysninger; der har sikkert været noget i vejen, før man lokalt taler om, hvad der er sket, og hvad der er galt. Og det skal jeg nok undersøge nærmere. Jeg beklager.

På den anden side må man nødvendigvis rette blikket mod den, der har lavet en sådan rapport. Hvis den er fejlagtig, må han bede om undskyldning. Efter min mening er det dog ganske relevant, at der kan ske sådanne oplægninger i Grønland, efterhånden som man tilbyder grønlandske fiskere større kuttere, end de selv gerne vil have. Jeg tror, at man skal være varsom med det der. Man må ikke friste over evne. Det gælder også for fiskernes vedkommende. De skal udvikle sig og skulle gerne benytte de fartøjer, som de økonomisk kan klare.

I forbindelse med, hvad ministeren har redegjort for angående forsømmelser, der er sket, og hvad man skulle gøre fra ud-